

Συντεταγμένα θα τους διώξουμε και συντεταγμένα θα πληρώσουν

Του **Φαήλου Μ. Κρανιδιώ τη**

Το ΠΑΣΟΚ, αδέρφια, βαίνει ολοταχώς προς επανίδρυση. Επιστρέφει κατρακυλώντας στα ποσοστά του 1974 κι όπως κατρακυλάει, παίρνει παραμάζωμα ανθρώπους, ελπίδες, την χώρα την ίδια. Ο Γιώργος θα κυκλοφορεί με παντελόνι τεριλέν καμπάνα και ζιβάγκο ανάμεσα στα μπάζα. Peace, love and Erdogan, man. Και, ίσως, ολίγα CDS για τα γεροντάματα κι ένα τρίφυλλο προυσαλίδικο.

Με την κατάλληλη χημική υποστήριξη μπορεί να σκάσει μύτη κι ο Άκης να ρίξει μερικές αεροπλανικές ζεμπεκιές, με σηκωμένο φρύδι και φιγούρες του τύπου «λειώνω στριφογυριστά και δερβίσικα την κατσαρίδα κάτω από το τακούνι μου». Μετά θα πάει στον ορθοπεδικό για ανάταξη.

Το πρόβλημα της χώρας όμως δεν είναι αυτό, το τι θα κάνουν το μεταλλαγμένο

ΠΑΣΟΚ. Οικογενειακό είναι το μαγαζί, στάχτη και μπούρμπερη ας το κάνουν. Η χωματερή της Ιστορίας είναι γεμάτη από κουφάρια πολιτικών κομμάτων. Κι αν η ελπίδα του ΠΑΣΟΚ στην μετά γιαουρτιού κι αυγών εποχή είναι ο Βενιζέλος, ο Λοβέρδος κι ο Χρυσοχοΐδης, τότε να ζήσουμε να τον θυμόμαστε τον μακαρίτη.

Το ΠΑΣΟΚ θα πάει να συναντήσει τις βιντεοκασσέτες, την ασπρόμαυρη τηλεόραση, το μπριλ κρημ και την βενζίνη με μόλυβδο.

Στο μεταξύ, πολλοί φίλοι κι εδώ στο Antinews, είναι γεμάτοι οργή κι ανυπομονησία ήδη από το βράδυ της 29ης Νοεμβρίου 2009.

Από την στιγμή που η κόρη του πατέρα της κατάπιε το κινόκι κι ο Αντώνης πέρασε αδιαφιλονίκητος νικητής την πόρτα της Ρηγίλλης, γίνανε διάφορα ωραία πράγματα. Το σύστημα στην αρχή ήταν ζαλισμένο από την νίλα που έπαθε το μελαγχολικό πουλέν του. Ο Αντώνης πήρε την προεδρία αλλά κάποιιοι αισθάνθηκαν ότι τους πήρε το πορτοφόλι. Με άλλο αέρα μπαινεις στα ιδιαίτερα της διαπλοκής ως ενδεχόμενη εξουσία και με άλλο ως δέκατα του πυρετού. Οι δε μπετατζήδες, συγκροτηματάρχες και όλα τα σφάζω, όλα τα μαχαιρώνω, αλλιώς νταραβερίζονται με τα πολιτικά πεκινουά των σαλονιών τους και των αφανών συνεταιρισμών κι αλλιώς με έναν Φύλακα που οφείλει πίστη μόνο στη συνείδηση του κι αναγνωρίζει ως αφεντικό μόνο το ίδιο το Έθνος, τους Έλληνες. Ξέρουν ότι ο Αντώνης δεν θα τους φέρει ποτέ πίσω το ξυλάκι. Γενικώς, για να μην φλυαρούμε, η παράγκα μισεί ότι δεν ελέγχει.

Η πρώτη τους ελπίδα ήταν να μπει ο Σαμαράς σε μια μακρά περίοδο αμφισβήτησης και υπονόμευσης. Το ξέρανε το παιχνιδάκι και το 'χαν παίξει και σε άλλους. Όμως η αληθινά ενωτική εσωκομματική πολιτική του χάλασε την σούπα. Ξεχνούσαν ότι ο Αντώνης είναι στο παιχνίδι τουλάχιστον από το 1977 κι όταν άλλοι παίζανε αμπάριζα με τους νταβαντζήδες και τις πρεσβείες, εκείνος διακύβευε την πολιτική του επιβίωση για κάτι άγνωστο στην μεταπολιτευτική παράγκα, που λέγεται εθνικό συμφέρον. Αυτός που κάποτε τα έχασε σχεδόν όλα για το Λαό, ξέρει ότι ο Λαός κάτι κρατάει στη συλλογική του μνήμη. Κι ο Λαός, αδέρφια, έχει μνήμη. Ξέρει ποιον δεν είδε ποτέ σε προθαλάμους και κόττερα. Ξέρει ποιος, όταν οι άλλοι καταλήστευαν την χώρα, έπαιζε το κεφάλι του για την ψυχή της Πατρίδας.

Η μνημειώδης απόφαση του να διαβεί τον Ρουβίκωνα και να σταθεί στο πλάϊ του Λαού, απορρίπτοντας το Μνημόνιο και δείχνοντας άλλο δρόμο, ξεγύμνωσε την κακοφορμισμένη πληγή του κόμματος, την οποία καυτηρίασε χωρίς δεύτερη κουβέντα. Τηλεπατριώτες με

βρώμικο μάτι και πληγωμένες ψυχές του νεποτισμού μείνανε σύξυλοι, να κάνουν αέρα στην νεοφιλεύθερη ανθρωποφαγία του ερασιτέχνη πρωθυπουργού και μεσήλικα κωπηλάτη της Τρόικας κι έτσι μειώθηκαν δραστικά και τα πρόθυμα μέσα εσωτερικής υπονόμησης. Αν δεν είχε γίνει αυτό, πέραν των ολέθριων συνεπειών για την ίδια την Πατρίδα, η ΝΔ σήμερα θα πάλευε στήθος με στήθος με το ΚΚΕ και στις επόμενες εκλογές η κοινοβουλευτική της ομάδα θα χωρούσε σε σχολικό λεωφορείο.

Παράλληλα, χωρίς να υποστείλει ούτε χιλοστό την σημαία του, χωρίς να φαλκιδεύσει στο ελάχιστο της θέσεις του, δεν αναλώθηκε σε εσωστρεφείς διαμάχες για να αναδείξει σε «πόλο» το τίποτα. Το life style και η αποϊδεολογικοποιημένη διαχείριση μόνο με ετεροκαθορισμό μπορούν να δείξουν μια πέτσινη ταυτότητα και οντότητα. Απαξίωσε να τους κάνει μάγκες και είναι η βάση που θα 'ρθει και θα τους φέρει στα ίσα τους.

Σήμερα λοιπόν, ενώ οι θέσεις του αταλάντευτες δικαιώνονται κι ακόμη κι οι απέξω αρχίζουν να προβληματίζονται για την επιβεβαίωση της ανάλυσης του και την προοπτική της πρότασης του, κάποιοι, καλόπιστα κι από αγανάκτηση οι περισσότεροι, αδημονούν για μια κεντροδεξιά έφοδο στα πράσινα χειμερινά ανάκτορα.

Λοιπόν, αδέρφια, μια βασική διαφορά της Κεντροδεξιάς από τους μηδενιστές, τους παρενδυτικούς «δημοκράτες», τα πρακτόρια και τους μπαχαλάκηδες, είναι πως η Κεντροδεξιά πιστεύει στ' αλήθεια στους θεσμούς. Η ίδια η Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι συνταγματικός θεσμός.

Πιστεύει κανείς πως θα ήταν δύσκολο για τον Αντώνη Σαμαρά, μ' ένα διάγγελμα να κατεβάσει αύριο κιόλας 500.000 Έλληνες στο Σύνταγμα; Και μετά τι; Θα στήσουμε οδοφράγματα;

Το πεζοδρόμιο ποτέ δεν έδωσε λύση. Η Κεντροδεξιά ποτέ δεν είχε παράδοση σε αυτό, ούτε έχει τους μηχανισμούς να το περιφρουρήσει. Σκεφτείτε τους «λύκους» που θα σπεύσουν, τις μοναδικές ευκαιρίες για προβοκάτσια που θα έχει το βαθύ ΠΑΣΟΚ και τα πάσης φύσεως εξαρχειώτικα παραρτήματα του παρακράτους. Θυμηθείτε τα μαϊμού Δεκεμβριανά. Τι ωραίο άλλοθι θα είναι κάτι τέτοιο για το ΠΑΣΟΚ, ώστε να φορτώσει την κατάρρευση που απεργάζονται εκουσίως κι ακουσίως στον Σαμαρά!

Και πείτε μου και κάτι άλλο για να μιλήσουμε ωμά. Πλην του Αντώνη, που το έχει, αν ήθελε, ποιούς δηλαδή από την υπάρχουσα κομματική γραφειοκρατία και κοινοβουλευτική ομάδα φαντάζεστε να ηγούνται του μαχητικού πλήθους;

Δεν είναι όμως αυτός ο λόγος, που κάτι τέτοιο θα ήταν λάθος. Δεν είναι γιατί δεν έχουμε κεντροδεξιούς κομμισάριους που αδίστακτα θα πετούσαν στα ξερά χόρτα τον αναμμένο δαυλό. Υπάρχουν βουλευτές και συνδικαλιστές με περίσσεια οργή και φιλοτιμία, που ευχαρίστως θα έβγαιναν στην πρώτη γραμμή, είναι στην πρώτη γραμμή του κοινωνικού αγώνα. Είναι γιατί η Κεντροδεξιά πιστεύει στ' αλήθεια στους θεσμούς που κουρέλιασε η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, τους υπερασπίστηκε σε άγριες εποχές και το ίδιο θα κάνει και τώρα. Συντεταγμένα λοιπόν θα τους διώξουμε και συντεταγμένα θα πληρώσουν. Δεν θα πάνε σπίτι τους την επομένη των εκλογών σφυρίζοντας κλέφτικα.

Πριν δυο χρόνια περίπου ο Αντώνης ξεκίνησε με μια διαφορά σε βάρος του, μεγαλύτερη κι από την διαφορά με την οποία έχασε η ΝΔ τις εκλογές. Σήμερα έχει ανατρέψει τα πάντα. Δικαιώνεται πολιτικά και δημοσκοπικά η διαφορά οδεύει για διψήφιο νούμερο κι αυτή θα είναι και στην κάλπη.

Μένει το ζητούμενο να πεισθεί η δύσπιστη κι αδρανής μάζα, αυτή που είναι καχύποπτη προς όλους. Όταν θα διαρραγεί το κέλυφος της δυσπιστίας αυτών των συμπολιτών μας, τότε ένα ορμητικό ποτάμι στην κοινωνία και την κάλπη θα σαρώσει την ανικανότητα και την ιδιοτελή μοχθηρία τους σε βάρος του Λαού και υπέρ της πάρτης τους. Τίποτα λοιπόν δεν πρέπει να μας αποπροσανατολίσει, τίποτα που να δώσει άλλοθι στην αδίστακτη κλίκα που ασελγεί πάνω στην Πατρίδα. Αν τεκμηριωθούν όσα βλέπουμε κι υποψιαζόμαστε ότι έγιναν, αφού θεσμικά θα φύγουν, θεσμικά θα τους πάμε ανεβαίνοντας την Μεσογείων δεξιά για να πληρώσουν το λογαριασμό. Άλλοθι όμως δεν θα τους δώσουμε.